

DĚLNICKÉ LISTY

Noviny Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) / Šéfredaktor Martin Zbela

ročník VIII. / číslo 26 / duben 2010 / zdarma

Najdete na netu

Oficiální stránky DSSS
dsss.cz

Naše noviny
delnickelisty.cz

Dělnická mládež
delnickamladez.cz

Osobní stránky
tomasvandas.cz

Má řeč před soudem o budoucnosti země

Vládě České republiky se na druhý pokus podařilo rozpustit Dělnickou stranu (DS) za její vytrvalou kritiku poměrů v zemi po roce 1989. DS se proti verdiktu odvolala k Ústavnímu soudu. Rozpuštění DS prakticky vyřadilo opoziční stranu z parlamentních voleb. Proto už 20. února oznámili představitelé DS svou volební kandidaturu a pokračování v politice pod hlavičkou Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS).

„Značku nám vzít můžete, ale naše myšlenky nikoliv,“ řekl na závěr své obhajoby (a obžaloby zkorumpované garnitury) předseda Dělnické strany (DS) Tomáš Vandas u Nejvyššího správního soudu v Brně, kde se politický proces uskutečnil. Jeho úvodní řeč před tribunálem ze dne 11. ledna 2010 přinášíme v plném znění:

Vážený pane předsedo, vážení soudci!
Stojím dnes před vámi podruhé během necelého roku, abych opět obhajoval existenci Dělnické strany jako řádně registrované politické strany na české politické scéně. Když jsem v březnu loňského roku opouštěl budovu tohoto soudu, činil jsem tak s vědomím, že demokratické principy fungují, neboť soud prokázal naprostou nestrannost a nepodlehli tehdejší atmosféře hysterie, která se kolem Dělnické strany rozpoutala.

To, že jsme opět dnes zde, znamená, že opakovaně čelíme snaze vládní garnitury zlikvidovat opozici, která je současnému režimu nepohodlná. A proč je nepohodlná? Ta odpověď je vcelku jednoduchá. Dokáže totiž pojmenovat problémy dnešní společnosti pravým jménem. Nezakrývá je, nehledá výmluvy, hovoří přímo a bez obezliček.

Čím se Dělnická strana provinila proti ústavnímu pořádku České republiky za období, které uplynulo od března do září loňského roku, tedy za pouhý půlrok, kdy vláda České republiky podala nový návrh na zákaz naší politické strany? Co jsme udělali tak špatného, že se nás vláda bojí a chce nás zakázat? Nepadá mě nic jiného než skutečnost, že Dělnická strana uspěla ve volbách do Evropského parlamentu, když poprvé překročila hranici jednoho procenta, dále, že naše řady se rychle rozšiřují o nové členy a stejně tak se rozšiřuje okruh našich sympatizantů. Naše popularita mezi občany stoupá. To je asi naše jediné „provinění“. I proto dnes nejde o klasický soudní proces, ale o proces politický, jehož cílem je ze strany vlády zlikvidovat opoziční politickou stranu.

Protivníci DS – bezcharakterní kariéristé

Je velmi zajímavé, kdo vlastně usiluje o zákaz Dělnické strany. Je to samozřejmě ze zákona vláda České republiky, ale i osoby, které ji v současné době reprezentují. Tzv. úřednická vláda bývalého komu-

Tomáš Vandas v politickém procesu mezi Dělnickou stranou a zkorumpovanou garniturou

nisty Fischera není nestranná, ani apolitická. Vláda existuje z vůle a benevolence sociální demokracie a občanských demokratů, musí tudíž plnit jejich přání a nařízení. O charakterových vlastnostech lidí, kteří dnes sedí ve vládě, vypovídá například členství ministra Peciny jak v ODS, tak v ČSSD. Kariéristé a vypočítaví prospěcháři – to jsou dnes protivníci Dělnické strany.

I proto, že dnes stojí proti nám povětšinou bývalí členové zločinecké organizace, kterou byla Komunistická strana Československa, nikoho nezajímá existence komunistů v dnešním parlamentu. Nikdo se nepozastavuje nad užíváním symbolu rudé hvězdy, nad rudými prapory a jinými symboly komunismu. Naproti tomu ozubené kolo Dělnické strany je vydáváno jako pozůstatek nacismu, byť tento sym-

bol užívala ve své historii například sociální demokracie. Komunisté nikdy nepůjdou proti komunistům, to je logické.

Dnes nejde jen o Dělnickou stranu a její další existenci. Jde tady o rozdílný pohled na fungování společnosti, o ideologický střet národního a sociálního konceptu s nadnárodně liberálním. Tedy o společnost, v níž bude hrát prím suverénní stát a vláda, která bude důsledně hájit zájmy našich občanů, nebo společnost, v níž bude vláda ustupovat nadnárodním korporacím, budeme jen poslušným regionem, v němž budou slušní lidé zatlačeni do kouta a na jejich úkor budou zvýhodňováni imigranti ze všech zemí světa. Jde tedy o proces politický!

Nepadá mě otázka, zda bychom zde dnes byli i v případě, kdyby Dělnická strana nezískávala čím

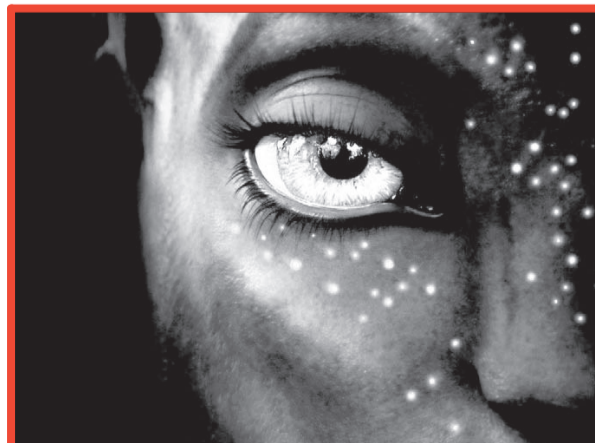
dál větší podporu mezi občany, kdyby se o ní nehovořilo, kdyby její program nebyl pro lidi přitažlivý a zajímavý. Zcela určitě ne. Pokud by tomu totiž tak bylo, vláda by v klidu přemýšlela o opatřeních, jak znovu zaplnit rozkradenou státní pokladnu a donutit občany, aby si již poněkolkáté utahovali opasky za nenažranost a chamtivost vládní elity. A nikoliv o tom, jak se zbavit nebezpečného politického konkurenta, který tady vyrostl z jejich pohledu neplánovaně a nekontrolovaně.

Jako hlavní argument, proč má být Dělnická strana zakázána, je ze strany vlády uváděno údajné propojení na neonacisty. Objevuje se to neustále a opakuje jako kolovrátek. Přiznám se, že nevím, na jaké neonacisty jsme údajně napojeni. Jde o nepodložené tvrzení, které se opírá o spekulace, o jakýsi Národní

odpor, který je demonizován v médiích jako teroristická organizace typu Al-Kajdy. Zároveň nikdo neví, kdo ten údajný Národní odpor vede, kdo je jeho členem. Nikdo nikdy nepředložil jediný důkaz, že taková organizace vůbec existuje. Všichni sice o ní mluví, ale nikdo ji neviděl. Existují pouze jakési internetové stránky. Nic víc.

V posledních měsících se stalo velmi oblíbeným zvykem spojovat s Dělnickou stranou vše, co souvisí s porušením zákona. Pokud se stane někde trestný čin, který souvisí s problémy mezi většinovou společností a menšinami, okamžitě za to může Dělnická strana, neboť prý eskaluje násilí a napětí. Pokud bych to vzal s nadsázkou, nemůžeme zatím snad za povodně či sucho.

(Pokračování na str. 4)

Avatar, který nevidíme a nechceme vidět

Filmový příběh se odehrává ve vzdálené budoucnosti, kde lidstvo objevilo planetu, která skýtá neuvěřitelná přírodní bohatství. Je to svět rozmanitý, plný tvorů a rostlin. V tomto světě žijí tvorové, pro které je příroda nejen pouhým prostředím, ale avatar, nebo-li zpřítomněním duchovních bytostí.

Náš příběh, jenž prožíváme ve skutečné realitě, nikoliv v Cameronově virtuálním světě, je mnohem prozaičtější. Ale pouze na první pohled. Naše odcizení se přírodě a jejímu vlivu na náš život vychází ze změny myšlení. Útěk z duchovního světa do světa materiálního. Myslíme, věříme jinak, než mysleli a věřili naši předci.

Přírodu bereme jako lesík za městem, který občas překáží nějaké dálnici nebo železobetonové hale. Chceme-li ji „šetřit“, a tím alespoň z části uspokojit špatné svědomí z našeho odcizení (důkaz možného návratu), hledáme v bydlíšti barevné popelnice. Když milovat přírodu, tak umět správně vyhazovat tuny odpadků.

Betonujeme, konzumujeme, nerozumíme

Loni na podzim ministerstvo životního prostředí zveřejnilo zprávu o stavu české přírody a krajiny. Jeden pohled na mapy zeleně, porovnání je-

jich stavu k rokům 1980 a 2005, rozšiřující se bílé skvrny na úkor těch zelených, nepotřeboval dalšího komentáře. Tady se již rozhodlo a učinilo. Beton nahrazuje půdu. Živelně a rychle. (Bohužel, oslavy 17. listopadu informace o aktuálním stavu naší krajiny poněkud upozadily. Asi by narušily pokrytecké veselí nad skvělou konzumní demokracií.)

Od roku 2006 se podle ministerské studie vybetonovalo nebo jinak přeměnilo bezmála 540 kilometrů čtverečních. Jde o plochu větší než rozloha Prahy či okresu Most nebo Teplice.

(Pokračování na str. 2)

Netajím se tím, že jsem rebelem, řekl Radim Masný Dělníkům

Kandidaturu do Senátu pod značkou Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) 6. března oficiálně oznámil opavský podnikatel Radim Masný na konferenci v Ostravě. Krajského sekretáři strany se zúčastnil i volební lídr DSSS Tomáš Vandas.

„Nemám rád lidi, co kážou morálku a sami mají máslo na hlavě,“ komentoval Masný výrok vládních politiků, kteří uvítali rozpuštění Dělnické strany tři měsíce před konáním parlamentních voleb. „Demokracie je od toho, aby se dodržovala pravidla. Proto podporuji DSSS,“ dodal podnikatel.

Radim Masný se vedle podnikatelských aktivit věnuje i sportovní činnosti. Je členem Českého olympijského výboru (ČOV) a v roce 2006 byl zvolen viceprezidentem Evropské asociace boxerů amatérů (EABA). „Netajím se tím, že jsem rebelem,“ řekl členům DSSS Radim Masný, jenž má pestrou minulost.

Opavský rodák vyrostl v dětském domově a v současné době jeho nadace pomáhá dětem s podobným osudem. Sám je dnes otcem čtyř dětí. Coby námořník procestoval za socialistic-

kého Československa celý svět. Koncem 90. let začal podnikat a v novém tisíciletí dvakrát kandidoval jako nezávislý do Senátu. Se 14 % se Masný zařadil do čtveřice nejúspěšnějších kandidátů na Opavsku.

Masný podniká v zemědělství, jeho firma v současné době obhospodařuje asi 150 hektarů půdy. Na Budišovsku plánuje otevření brýdicového dolu a nová pracovní místa. Do Senátu kandiduje s jasným cílem: „Dohlédnu na to, aby peníze docházely tam, kam mají,“ říká Masný, který na konferenci DSSS kritizoval přebujelou korupci v České republice.

Členové DSSS si na konferenci v Ostravě zvolili vedení pro Moravskoslezský kraj a do svého čela postavili Mgr. Václava Komárka, emeritního ředitele a pedagoga, který je současně volební jedničkou DSSS v tomto kraji.

„Kromě představení krajského vedení došlo i na projednávání obsazení volebních komisí a ustavení místních organizací v jednotlivých obcích,“ uvedl po skončení konference krajský šéf DSSS Komárek.

-red-

Vnitro porušilo zákony. Registrovalo KSČ

Ministerstvo vnitra, které napodruhé úspěšně s návrhem rozpuštění Dělnické strany kvůli údajnému neonacismu, v polovině 90. let v rozporu se zákony registrovalo Komunistickou stranu Československa. Jde o subjekt vysokého funkcionáře předlistopadové KSČ Miroslava Štěpána.

KSČ se přímo hlásí k odkazu totalitní Komunistické strany Československa, pokládá se za její jedinou pravou pokračovatelku (např. sjezdy čísluje kontinuálně). Ideologicky je založena

na marxismu-leninismu a její cíl je nastolení diktatury proletariátu v ČR.

„Komunisté v současnosti se považují za pokračovatele díla těch, co dokázali v Únoru 1948 spolu s miliony občanů Československa vykročit na cestu naplnění nejtajnějších tužeb lidstva. Únor 1948 dodnes neztratil nic na svém významu a aktuálnosti. Čest a sláva 60. výročí Vítězného února 1948!“ píše se na oficiálním webu KSČ k výročí převratu, který u nás spustil krvavé politické procesy a perzekuce.

Přitom podle zákona o politických stranách nesmí strana, která volá po odstranění demokratických základů státu, vůbec vzniknout. To se týká i požadavku vedoucí úlohy KSČ, která by ostatní strany diskvalifikovala z volebního boje, jako tomu bylo před rokem 1989.

„Ministerstvo vnitra pochybilo i v jiné věci. Registrací neokomunistů zcela ignorovalo zákon o protiprávnosti komunistického režimu a KSČ, platný od 1. srpna 1993,“ uvedl student

pražských práv Václav Novák.

KSČ Miroslava Štěpána (do prosince 1998 Strana československých komunistů) uspěla s registrací na vnitru v roce 1995, tedy již v době platnosti zmíněného zákona. „Komunistická strana Československa byla organizací zločinnou a zavrženíhodnou,“ cituje zákon Novák a pokračuje: „existence této strany je výsměchem právnímu řádu v ČR.“

V době registrace KSČ byl ministrem vnitra Jan Ruml za ODS. „Zcela jistě šlo o pochybení odpovědných úředníků, ale také samotného ministra. Kdyby v Německu stát registroval NSDAP, byl by z toho mezinárodní skandál,“ dodal koncipient Václav Novák.

O rozpuštění KSČ už Nejvyšší soud jednal, nikoliv ale z politických důvodů. V září 2001 zamítl návrh vlády na pozastavení činnosti KSČ pro nepodání finanční zprávy za roky 1996 – 1997.

-red-

Avatar, který nevidíme a nechceme vidět

(Pokračování ze str. 1)

Stromy a úrodná půda musely (opravdu musely?) ustoupit hypermarketům, autostrádám, satelitním městečkům, obřím parkovištím a skladům.

Zemědělství v pravém významu přestává v České republice existovat, stalo se okrajovou záležitostí zájmů společnosti, která si plody přírody pořízuje stejnou cestou jako televize montované v Číně. Dokonce i jablka a hrušky se k nám dováží z daleké ciziny. Když přijedou zemědělci protestovat do Prahy, místní obyvatelé na ně pohlížejí jako na nepříjemný hmyz, který blokuje magistrálu v plynulém provozu.

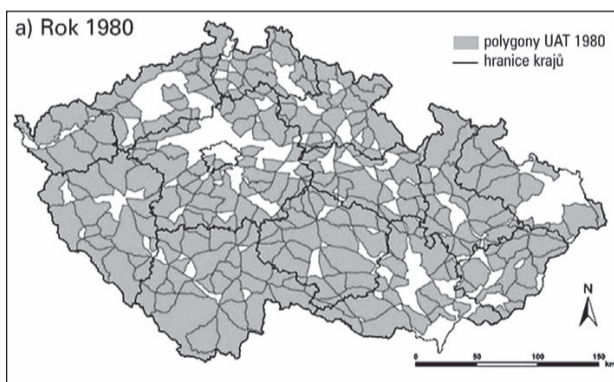
Strom před domem

Znovu se vrátím k příběhu Avatar. Člověk si podrobuje cizí svět, aby se zmocnil jeho bohatství. I za cenu zničení tamní kultury a její „božské“ přírody. Na soulad mezi myslí tamních tvorů s rostlinami a živočištvem pohlížejí s arogancí a zpupností. Typická vlastnost hlupáků, kteří za-

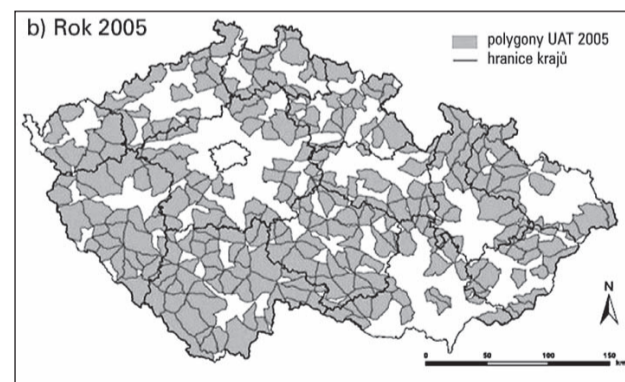
pomněli na své kořeny.

I my zapomínáme. Přicházející generace dokonce už ani nemají na co zapomenout, protože zkrátka neví. Monitor je pro mnohé z nás vstupní branou do světa, kde si neušpiníme boty od hlíny. Mléko, maso, ovoce a zelenina v lednici... Co nám je do jejich původu. Odněkud to přivezou, my to na jednom místě zkonzumujeme. Strom před barákem nemá duši, protože je ze dřeva. Sníh škodí silnicím a našim autům.

Termín avatar pochází z hinduismu. V sanskrtu toto slovo znamená sestup a přeneseně vtělení. Abych byl konkrétnější, avatar ze stromu před barákem nedělá pouhé dřevo, slož-

Česká krajina v roce 1980. Zeleně je mnohem více než dnes.

ČR v roce 2005. Markety, parkoviště, haly ničí krajinu. Zdroj: MŽP

né z celulózy, ligninu, organických a anorganických látek. Strom před domem má svůj smysl a poslání, protože je.

Pro ateistický mozek materiálního „náboženství“ je předcházející věta asi problematická.

Protože pokud přijmeme fakt, že strom před činžákem nepostrádá duši, znamená to, že naše lednice plná jablek, masa a mléka je jakýmsi chrámkem padlých bohů. A nebo jejich darem nám.

Jsem přesvědčen a věřím v to, že příroda není pouze hmotou a energií, „materiálem“ pro vědecký výzkum a jeho vytěžení. Lidský přístup k přírodě mi dnes připomíná psa, jenž se honí za svým ocasem. Objev stírá objev, ale zodpovězení základních otázek se nedočkáme a dočkat nemůžeme. Zamítáme záračnost bytí a lidského stvoření s jeho světem a vesmírem, velebíme zázrak velkého třesku, modlíme se k matematickým rovnicím.

Živou půdu pod nohama rychlým tempem dláždíme neživým betonem. Lidé dělají vše pro to, aby se na tomto světě udrželi co nejdéle. Věda přeměnila zdravotnictví na továrnu nového a dokonalejšího života. Proč ne. Problém je však v tom, že tento živý tvor kolem sebe umrtvuje svět. To v pořádku není.

Martin Zbela

Tábor zakázal mítink DSSS. Strana podá žalobu

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) podala žalobu na město Tábor ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Důvodem je zákaz konání předvolebního mítinku DSSS, který se má uskutečnit v Táboře 17. dubna v rámci kampaně k parlamentním volbám.

Městský úřad Tábor své rozhodnutí opírá mj. o argument, že DSSS je přímou nástupkyní rozpuštěné Dělnické strany, včetně jejich nejvyšších představitelů. „Je evidentní, že tábořská radnice je složena z lidí, kteří si zřejmě uzurpují právo povolovat a určovat pouze ‚správné‘ názory,“ uvedl volební lídr DSSS Tomáš Vandas.

Jako účel svolání předvolební akce DSSS nahlásila „Seznámení se současnou vnitropolitickou situací v zemi“. S projevem plánuje vystoupit Tomáš Vandas, který je velkým kritikem vládnoucí korupční garnitury v České republice a bývalých komunistů v čele státu.

Tábořská radnice mítink zakázala a své rozhodnutí zdůvodnila tím, že účel shromáždění údajně „směřuje k výzvě omezovat osobní, politická nebo jiná práva občanů pro jejich národnost, rasu, původ, politické nebo jiné smyšlené, náboženské vyznání a rozněcování nenávisť a nesnášenlivosti z těchto důvodů“.

Přeloženo z úřednické řeči do normálního jazyka: Radnice neumožní veřejně vystoupit kandidátům DSSS do parlamentu, protože se obává jejich projevů, které by prý mohly „směřovat“ k omezování práv občanů. Proto tedy město omezilo práva politické strany a jejích kandidátů na předvolební mítink.

DSSS se v žádném případě nenechá odradit od konání předvolebních akcí, na které má právo každá politická strana. Na jakékoliv svévolné porušování zákonů ze strany úředníků bude strana reagovat všemi dostupnými zákonnými prostředky.

-red-

